

[Birgith Mogensen]

jelsesperioden på 12 måneder er for lang, uanset, som det nævnes i bemærkningerne, om ægtefællerne er enige om skilsmisse eller ej. Min erfaring omfatter tre separationstilfælde, hvor begge parter også var såkaldt enige om skilsmisse. Alligevel fandt de sammen igen, og i den sidste del af separationsperioden og nu flere år efter fungerer alle tre ægteskaber tilsyneladende godt.

Derimod mener jeg, at vold samt gentagne grove og ekstreme forsømmelser og krænkelser af pligter over for ægtefællen eller børnene omgående må hjemle ret til et ensidigt krav om skilsmisse helt uden forudgående separations-tid.

Men som antydnet huer det ikke CD at forfladige ægteskabsbegrebet, og det er vores opfattelse, at mere almindelige skilsmisser fortsat bør have en 12-måneders separations-tid. Skilsmisseantallet har accelereret stærkt de sidste år, og psykologisk vil en ensidig ret til kortere separations-tid mest sandsynligt yderligere forhøje skilsmissetallet.

Det er min opfattelse, at vi for længst kunne have reduceret skilsmisseantallet, hvis vi virkelig havde gjort noget for at forebygge opløsning af ægteskaber, og det lader sig jo gøre. De sidste par år har nogle få offentlige og private rådgivningsinstanser bevist, at ægteskabskriser kan helbredes. Lad os derfor etablere endnu flere lokale rådgivningsgrupper. Både privat- og samfundsøkonomisk og menneskeligt – og her tænker jeg ikke mindst på børnene – vil sådanne initiativer kunne betale sig.

Derimod mener jeg, at de konventionelle mæglingstinstitutioner, præster og amter, ikke længere har eksistensberettigelse.

Men CD vil medvirke positivt i det kommende udvalgsarbejde.

Pia Kjærsgaard (FP):

Når vi taler om ægteskab, må man formode, at vi taler om voksne mennesker. Jeg ved godt, at man ikke altid får indtryk af det, men det må i hvert fald være udgangspunktet. Det er forholdsvist ukompliceret at blive gift, mens det stiller sig anderledes, når det gælder separation eller skilsmisse. Der kan siges både for og imod det her forslag, men Fremskridtspartiet mener, at det er rigtigt at fremsætte det.

På den anden side mener vi også, at når man taler om voksne mennesker, er de tidsfrister,

der er i foreslaget, noget, vi skal tage op til diskussion. Fremskridtspartiet vil ikke stille sig negativt, hvad enten det drejer sig om længere end 6 måneder eller kortere end 6 måneder. Vi kan måske nok fortsat undre os lidt over de 6 måneder, der er nævnt i § 31, stk. 2. Vi mener også, det er lidt for meget bureaukrati, der følger sig ud i samme § 31, hvorefter ægtefæller kan skilles i enighed efter et halvt års tænkepause.

I bemærkningerne anføres, at hvis det alligevel viser sig, at ægtefællerne ikke var enige, så skal en ny skilsmissebegæring indsendes foruden den, man indsendte efter et halvt års tænkepause. Det mener vi er papirspild og bureaukrati, og det er vi som bekendt ikke tilhængere af. Vi mener, at der må kunne findes en sundere måde at tackle de ting på, hvis de skal gennemføres.

Halvårsreglen har jo andre svagheder, bl.a. skal der være enighed blandt parterne, helt frem til der gives bevilling eller afsiges dom. Det kan altså blive meget længere end et halvt år, mener vi i Fremskridtspartiet.

Men under alle omstændigheder tilsiger vi også vores positive indstilling til det her forslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti betragter familien som samfundets grundvold. Derfor er det uhyre vigtigt, hvordan vi behandler familierne. Der har været en stærk tendens til at føre familieopløsende politik.

Vi har en skattelovgivning, der på mange måder gør det fordelagtigt at blive skilt. Vi har eksempler på, at man fra sociale myndigheder har opfordret folk til at lade sig skille, da man der ved kan opnå nogle fordele.

Derfor mener vi, at det er helt urimeligt at tale om, at man nu skal have en kortere separationsperiode, hvor man altså er enig om det. Det, der ligger til grund for forslaget, er, at det overhovedet ikke har noget med økonomi at gøre, hvor det ofte netop er økonomien, der er årsag til, at folk vil skilles.

Der tales så meget om det moderne ægteskab og de moderne tider. Der var endda en ordfører, der sagde noget om, at man særlig fra borgerlig side var indstillet på at holde fast ved det gamle. Jeg tror, man tager helt fejl. Jeg tror, det går på tværs af partiskel, om man har en opfat-